

oma issa ellopäivi. Ei wõi ma praego sedda tööd lahhetseada, ehk mul kül kiusatus sest tõuseb. Kriimsilm ja Messiläp, kaks täitmata ahned, istowad kui austatud nõumehhed kuninga kõrwas. Agga Reinowadder! waene mehhike, kes oma issa kuninga peastmise innaks ärraandis, saab ohhelikko silmuse ja wõlla samba selle eest tänoks! — Kus weel teisi nisuggusi mehhi leida, kes teie kuninglikko ellopäiwile jätkust enast ärrasalgawad ja hääle meelel surma lähewad kui miina? —

Kuningas ja kuningana, mõslemad liigrahha ahned, allasid sallandõ piddama, kudda enne Reinowadderi surma kaddund Kallewi: poea ennemuis: tese warra endale wõiksid pärrida. Remad astusid teistest kõrwale, üidsid Reinowadderi enda ette ja küssisid sallamahti: Tunnistage üles, kus suur warrandus peidus seisab? Reinowadder wastas: „Mis kasso teia warra juhhatamisest mulle tõuseb? Kuningas mõistab mind kohto läbbi surma ja miina pean selle eest temale kasso saatma! Üssute õmetegi kindlamast miino waenlast, neid wargaid ning rõwliid, kes mind taggakiusawad, kui miino truust!“ „Ei, armas Reinowadder!“ ütles kuningana „ei se pea ial mitte sündima! Miino kuninglikk issand kingib teile ello ja lubbab möda läinud aega ärraunnustada, kui meile rahhaauko üllestunnistate; teia kuninglikk südda põrab eldusele ja ei olle enam teie ülle suggogi wiyhane. Ellagem eddespidi mõist-

liffomalt, piddage teiste ellajadega rahho ja jäge meile truiks sullaseks.“ Reinowadder kostis: „Armoline emand, palloge kuningat, et wõttaks wandege teie tõutust miino wasto tõeks tehha, ja endisid furjad tööd ning eksitused opis ärraunnustaks: siis lubban teile suremat warra kui praego kellelgi kuningal on pärranduseks.“ Urge uskuge, armas abbikasa teia walle juttu! üidis kuningas. Mis teia wargusest, wallest ehk rõwimisest tunnistab, sedda wõite kui tahhate uskuda, sest suremat wallelikko Mailmas weel ei olle nähtud kui Reinowadder! Kuningana kostis: „Tõssi kül, et teia endine ellokäik laituse wäärt ja kõrwerik on, mis meile uskumist kelab; siiski peame meeletusletama, kui suurt kasso ta meile sellega satis, et oma issa, selle ja teised liggi suggulased meie kassoks ohwerdas, ja nende furjad nõupiddamised meile awwalikkus tõstis.“ Kuningas ütles: Kui arwate et elduse näitmisest meile suremat kahjo ei tõuse, siis tahhan seförd Reinowadderi furjad tööd andeks anda. Üksförd weel, agga se on wiimne förd, tahhan teia juttu uskuda! tulletage Reinowadderile sedda meele: et ma oma kuninglikko abbeme peale wannun! kui teia eddespidi üllekohhut teeb ehk wallestab, siis peab teia miino terrawaid küsi tundma sama, ja kõik teia suggowõssa põlwest põlweni.

Kui Reinowadder kuninga teisiti mõtteid tähhele paki, wõttis ta südda julgust ja teia ütles: „Ar-